

ÉLETMINŐSÉG RONTÁS/JAVÍTÁS

BOLDOG-BOLDOGTALAN JÓ-ROSSZ SORA

Ember- és világismeretre vezető népi bölcsességeink

és az örömsokszorozó-bánatmegosztó népdalkincsünk

Magyar közmondások és énekek – 4.

BERECZ ANDRÁS ÉNEKEL

Nyitva van az intéző úr ablaka,

Benne van az intéző úr kabátja,

Benne van a páros aranygyűrűje,

Túrkevi lány a kedves szeretője.

Intéző úr, arra kérjük mi magát,

Hogy ne mérjen már nekünk több szalonnát!

Hogyha mér is, tegye esztendőre,

Aztat is a ceceiek részére!

Pallér bácsi, csak utánunk kullogott,

Néha-néha nagyon megbosszankodott,

Néha-néha el-elkiáltja magát:

Kettesivel ne hagyjátok a répát!

Három krajcáros kaszafém,

Ki most Túrkevén a legény?

Kocskor Imre volna, szegény,

(de) Legyőzi a többi legény!

Kimegy a rétre kaszálni,

Nem tud karikára vágni.

Nem tud karikára vágni,

El tud a lányokhoz járni.

Láda, láda, cifra láda,

Fáj a Kara Sára lába.

Hazaizen az anyjának,

Szedjen fűvet a lábának!

Ott van Tanka Lukács helybe,

Gyógyítsa meg a kiskertbe!

Ha felülök deres paripámra,

Sarkantyúmat vágom oldalába.

Addig megyek én a deres paripán,

Míg két szemem utat lát a pusztán.

Megálljatok pusztáknak virága,

Elhervadtok tik is nemsokára!

Sivatag szél fújja a testemet,

Zsíros bunda takargat engemet.

Idegyertek vármegye kutyái,

Megrövidül éltetek napjai!

Azt gondoltam magamba, magamba,

Leszek én még a rózsámé valaha.

De már látom, nem leszek, nem leszek,

Szándékomtól, jaj, de messze esek!

Megvetették nékem e világ hálóját,

Meg is fogtak engem, mint útonállóját.

Le is tettek engem egy sötét tömlőcbe,

Ott is csak így mondták: vesszél itt örökre!

Szilajon hát pajtás, nyergeld fel Pirost,

Hadd úsztatom átal a Marost, a Marost!

Zavaros Maroson magam átaltésem,

Az abádi gulyás jó barátom nékem.

Az abádi gulyás egy harmadfű tinót levág,

Kiből az én fogam jó vacsorát majd rág!

Kutyakaparási csárda

Zsandárral van körül zárva.

Azért van az körül zárva,

Betyár iszik a csárdába.

Iszik a betyár a csapon,

Sír a csárdás kisangyalom,

-Ne sírj csárdás kisangyalom,

Nem ütik a betyárt agyon!

-Nem is sírok olyan nagyon,

Mer, kihallik az ablakon!

Édesanyám olyan csalfa,

Az ablak alatt hallgatja!

Igyunk itt, mert van mit!

Jó ember lakik itt!

Nem csurog, nem csepeg,

Elmulathatunk itt!

Haragszik a gazda,

Hogy mink itt mulatunk!

Vigye el a házat,

Majd mink itt maradunk!

Hagyja itt a jányát,

Mink elmulatgatunk!

Haragszik a gazda,

Hogy mink itt mulatunk!

Rézfokasa hátamba,

Ki van az utunk adva!

Ó jaj, jaj, jajjajaj,

Ki van az utunk adva!

*

Ha valaki egy krajcárral adós,

meg kell kérni;

ha egy kis pénzzel adós,

arra mindig görbén kell nézni.

*

Kővár.

Állandó, mint a kővár.

Ha Isten akarja, pókháló is kővár.

Hol Isten őriz, pókháló is kővár.

Vitéz embernek pókháló is kővár.

*

Nyakas, mint a kőszikla.

Érc a szíve, kőszikla a nyaka.

*

Nem sok kőst esznek meg együtt.

(Össze nem illő házasok.)

*

Isten mentse meg az embert

kőművestől, ácsból, részeges takácsból.

*

Bátor katona, ha a kőhíd alá juthat.

*

A polgárok egyezsége legjobb kőfala a városnak.

*

Kőfalaknak papol.

*

Ki községnek szolgál, egynek sem szolgál.

*

Paripa, fegyver, feleség, nem közös jószág.

*

Közös, mint a szutyori nadrág.

*

Közös féknek rongyos a szára.

Közös lónak túros a háta.

*

Közmondás nem hazugszólás.

*

Közönséges (általános) nyavalyát könnyebb eltűrni.

(Közös sorsot könnyebb elviselni.)

*

Közkatonából lett tiszt rátartósabb.

*

Hogy közészerűt nyerj, nagyra iparkodjál.

*

Legjobb a középszerűcse.

(Középszerű.)

*

Itt a világ közepe, ki nem hiszi jöjjön be.

*

Ördög ül a szíven, ott is a közepén.

*

Középút.

A középút a legbátorságosabb.

A középút legjobb út.

Boldogok, kik a középúton járnak.

Legjobb a középút.

*

Láncolt kutya

csak azt marja, a ki hozzá közelít.

*

Mi közöm hozzá?

Mi közöm hozzá; ő dolga, lássa.

*

Ha valamihez közöd nincs, igazságod sincs.

*

Semmirevaló a tanács, ha nincs követője.

*

Könnyű a jó útmutatót követni.

*

Kun kötés. (Gordiuszi csomó.)

*

Izzad, mint a köszörűs kutyája a homokban.

*

Legénykedik, mint a falusi kutya a városi kövezeten.

*

Nem használ a tanács, ha nincs követője.

*

Nem kell a nyavalyáért követet küldeni.

Nem kell a szerencsétlenségért követet küldeni,

magától is eljön.

*

font-size: 12pt;/b class=p style=/span

Éhséget döghalál szokta követni.

*

A nyomorúságot és szomorúságot öröm szokta követni.

*

Kövesdi.

Molnárrá lettél, kövesdi Krisztus vagy.

(A molnár a passióénekekben Krisztus személyesítette,

minden bibliás szitkot békével tűrt,

de midőn egy inas azt sugta neki: lisztlopó!

- elhagyta türelme s a kottatartóval fejbe vágta.

Mondj igazat, betörik a fejed.)

*

Köteles, minden sarkon fingot les.

*

Avval kötözgeti sebét, a mivel lehet.

(Avval vigasztalja magát, a mivel lehet.)

*

Eleget tesz a kutya kötelességének,

ha nem mar is, hanem ugat.

*

Kötekedő a kákán is görcsöt talál.

*

A bársony súlya nem enyhíti a köszvény fájdalmát.

*

Kardot köszörül s békeséget kér.

*

Éles a nyelve, mint a köszörült kard.

*

Ki a keveset meg nem köszöni,

a sokat meg sem érdemli.

*

Adtál uram esőt, nincs köszönet benne.

*

Köszönje meg a víz, ha megmosdol benne.

*

Köszöntés.

A köszöntést sem fogadja el.

Szép köszöntésnek szép a felelete.

Minő a kalap, olyan a köszöntés.

Minő a köszöntés, olyan a fogadás.

★

[illegible]

32 / 32